

Odbor dopravy a silničního
hospodářství
Oddělení silničního hospodářství

VYPRAVENO DNE:
20. 6. 2023

datum	oprávněná úřední osoba	číslo jednací	spisová značka
20. června 2023	JUDr. Anna Kůrková	KUZL 56469/2023	KUSP-49064/2023/DOP/Ků

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací orgán“), jako orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 11 odst. 1 písm. a), § 89 odst. 1 a § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na základě odvolání **XXX**, (dále jen „obviněný“), **zast. JUDr. Tomášem Vymazalem, advokátem, Wellnerova 1322/3C, 779 00 Olomouc** (dále jen „zmocněnec“), přezkoumal rozhodnutí Odboru dopravy a silničního hospodářství Městského úřadu Kroměříž (dále jen „správní orgán“) ze dne 27. 4. 2023, č. j. MeUKM/039490/2023, sp. zn. MeUKM/076630/2022, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a rozhodl **t a k t o :**

V souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání XXX

z a m í t á

a rozhodnutí správního orgánu ze dne 27. 4. 2023, č. j. MeUKM/039490/2023, sp. zn. MeUKM/076630/2022,

s e p o t v r z u j e .

Odůvodnění:

I.

[1] Výše uvedeným rozhodnutím byl obviněný nepravomocně uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Tohoto přestupku se měl z nedbalosti dopustit tím, že dne 27. 7. 2022 v čase 17:37 hod. v obci Hulín na pozemní komunikaci ul. Holešovská v blízkosti domu č. p. 528 ve směru jízdy na obec Třebětice jako řidič osobního motorového vozidla tov. zn. Audi A6 Limousine, barva černá, registrační značka XXX (dále jen „předmětné vozidlo“), za jízdy držel v pravé ruce mobilní telefon tmavé barvy. Tímto jednáním měl porušit ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu.

[2] Za přestupek mu jako správní trest byla podle ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu a v souladu s ust. § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), uložena pokuta ve výši 2.000 Kč. Dále mu byla v souladu s ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a podle vyhlášky č. 520/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku v paušální částce 1.000 Kč.

[3] Rozhodnutí o přestupku mu bylo doručeno do vlastních rukou přihlášením oprávněné osoby do datové schránky jeho zmocněnce dne 27. 4. 2023. Proti rozhodnutí o přestupku obviněný podal dne 2. 5. 2023 odvolání. Obviněný namítá, že nebyl vrozuměn o tom, že podklady pro rozhodnutí byly shromážděny. Obviněný po ústním jednání navrhl provedení dalších důkazů a správnímu orgánu sdělil, že se k věci vyjádří po zajištění navržených důkazů. Předpokládal, že správní orgán tyto důkazy zajistí. Úřední osoba obviněnému nesdělila, že tyto důkazy provádět nebude, ani nijak nereagovala na sdělení, že se obviněný vyjádří po zajištění navržených důkazů. Vydání rozhodnutí po třech měsících bylo pro obviněného překvapivé, neboť se domníval, že správní orgán důkazy zajišťuje (viz 7 As 126/2013). Pokud by obviněný věděl, že správní orgán nehodlá navržené důkazy provádět, minimálně by namítal rozpory ve výpovědích policistů navzájem i rozpory s úředním záznamem a videozáznamem. Z výslechu svědka Šmída je zřejmé, že tento si předtím přečetl úřední záznam. Úřední záznam však neodpovídá skutečnosti. Jak obviněný uvedl, mobilní telefon při jízdě nadržel. Úřední záznam je v rozporu se skutečností i ohledně průběhu dechové zkoušky, kdy svědek uvedl, že k dechové zkoušce obviněné vyzvala kolegyně Švábová, přitom jej k dechové zkoušce vyzval on sám, což je patrné z videozáznamu. Svědek tak nevyprávěl o tom, co zažil a co si pamatuje, ale četl to, co bylo uvedeno v nesprávně sepsaném úředním záznamu. Je také nelogické, že svědek obviněného nekonfrontoval s tím, že telefon ve vozidle zahlédl, když obviněný uváděl, že telefon u sebe ani nemá. Jsou také pochybnosti o ztotožnění svědka Šmída, neboť neměl u sebe občanský průkaz a pouze ukázal jen nějakou fotografii v mobilním telefonu. Svědkyně Švábová si z celé události pamatovala pouze to, že obviněný držel mobilní telefon. Ohledně dechové zkoušky uvedla, že se asi spletla, což vzbuzuje pochybnosti o správnosti informací o mobilním telefonu. Na tyto nedostatky byl správní orgán upozorněn minimálně poslední otázkou svědkyně Švábové. Kromě toho svědkyně Švábová obviněného kontroluje podezřele často, např. dne 9. 11. 2022. Proto obviněný navrhoval zjistit četnost kontrol odvolatele ze strany Obvodního oddělení Hulín a zejména ze strany svědkyně. Je třeba prověřit, že se policisté na obviněného nezaměřili a nechtěli si tak kompenzovat opakované silniční kontroly bez úspěchu. Ani ostatní navržené důkazy nebyly nadbytečné a správní orgán jejich zamítnutí odůvodnil skutečnostmi, které neodpovídají spisovému materiálu. Jestliže se svědkyně Švábová spletla a svědek Šmíd vypověděl nepravdu, nemůže být jistota v tom, že nějaké další záznamy neexistují.

II.

[4] Podle ust. § 98 odst. 1 přestupkového zákona odvolací orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

1. Rekapitulace spisu

[5] Z přestupkového spisu vyplývá, že dne 27. 7. 2022 policisté prap. Jakub Šmíd a prap. Markéta Švábová prováděli dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu. Vozidlo měli zaparkováno v Hulíně na ulici Hviezdoslavova čelně k ulici Holešovská ve vzdálenosti 3 metry. V 17:37 hod. si všimli řidiče předmětného vozidla jedoucího směrem na Třebětice, který při jízdě držel v pravé ruce v úrovni volantu mobilní telefon černé barvy. Po zastavení byl řidič ztotožněn jako XXX. Ten s přestupkem nesouhlasil, do oznámení přestupku se však nevyjádřil ani jej nepodepsal. Policisté pořídili videozáznam z osobní kamery.

[6] Správní orgán oznámil obviněnému zahájení řízení, nařídil ústní jednání na den 26. 1. 2023 a kromě obviněného k ústnímu jednání předvolal i zasahující policisty. Ústní jednání se uskutečnilo za přítomnosti obviněného a jeho zmocněnce. Správní orgán poté nečinil žádné procesní úkony a vydal rozhodnutí, proti kterému se obviněný odvolal.

III.

[7] Odvolací orgán nejprve zkonstatoval, že podané odvolání je odvoláním přípustným (tj. podaným osobou k tomu oprávněnou a směřující proti rozhodnutí, vůči kterému odvolání bylo možno podat), a dále odvoláním včas podaným.

[8] Odvolání není důvodné.

2. Vedení správního řízení

[9] Obviněný namítá, že byl zkrácen na svém právu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, neboť nebyl vyzooměn o tom, že podklady pro rozhodnutí byly shromážděny. Obviněný po ústním jednání navrhl provedení dalších důkazů a správnímu orgánu sdělil, že se k věci vyjádří po zajištění navržených důkazů. Předpokládal, že správní orgán tyto důkazy zajistí. Úřední osoba obviněnému nesdělila, že tyto důkazy provádět nebude, ani nijak nereagovala na sdělení, že se obviněný vyjádří po zajištění navržených důkazů.

[10] Právo účastníka, aby se před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřil k podkladům rozhodnutí podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, je konkretizací čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, který mimo jiné stanoví, že každý má právo, aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům.

[11] Správní řízení je zásadně ovládáno zásadou jednotnosti řízení, a proto obviněný má možnost se vyjádřit a navrhopvat důkazy po celou dobu řízení, a to včetně řízení odvolacího, a správní orgány jsou povinny se tím náležitě vypořádat. O tomto také hovoří ust. § 36 odst. 1 správního řádu, podle něhož nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy. Věta za středníkem naopak reaguje na případy, kdy je potřeba z důvodu rychlosti a hospodárnosti řízení koncentrovat řízení.

[12] Odvolací orgán se ztotožňuje se závěry, vyslovenými Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 28. 4. 2023, č. j. 8 As 185/2021, který je citován v odvolání. Skutkově se však nyní projednávaná věc od věci řešené Nejvyšším správním soudem významně liší. Ve věci řešené Nejvyšším správním soudem šlo o to, že žalovaný opřel své závěry o skutečnosti mu známé z úřední činnosti, aniž by dal stěžovateli možnost se s nimi seznámit.

[13] V projednávané věci byl obviněný v Oznámení o zahájení řízení a předvolání obviněného k ústnímu jednání ze dne 8. 12. 2022 informován o tom, že ihned po skončení ústního jednání bude mít možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Správní orgán tak dal obviněnému touto písemností najevo, že dle názoru správního orgánu po ústním jednání bude dokazování ukončeno. Bylo proto v zájmu obviněného, aby se v rámci vyjádření k podkladům pro rozhodnutí vyjádřil ke všem dosud provedeným důkazům, neboť nemohl mít jistotu, že správní orgán provede také i jím navrhopvané důkazy.

[14] Je potřeba připomenout, že je to správní orgán, kdo nese odpovědnost za zjištění skutkového stavu věci a rozhoduje o výběru důkazů, které k tomu opatří. Není správná domněnka obviněného, že měl důvod se domnívat, že správní orgán zajistí jím navrhopvané důkazy, když mu správní orgán neoznámil, že tomu tak není. Správní orgány váže povinnost informovat účastníka řízení o prováděných důkazech, dát mu možnost být dokazování přítomen a vyjádřit se k nim. Pokud by správní orgán přistoupil k provedení důkazů navrhopvaných obviněným, informoval by jej o tom.

[15] Lze se ztotožnit s obviněným, že napadené rozhodnutí bylo vydáno po třech měsících po uskutečnění ústního jednání, což představuje vadu řízení. Nejedná se však o podstatnou vadu řízení, neboť správní orgán po ústním jednání, po jehož skončení měl obviněný možnost se vyjádřit ke všem podkladům pro rozhodnutí, dokazování nijak nedoplňoval. Je pravdou, že v mezidobí mezi ústním jednáním a vydáním napadeného rozhodnutí byl obviněný v relativní nejistotě, zda správní orgán provede jím navrhopvané důkazy. Nicméně jak zdůraznil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 7 As 126/2013, na který obviněný sám poukazuje, právě ust. § 36 odst. 3 správního řádu mu jako účastníku řízení zaručuje, že se ke všem případným dalším podkladům bude moci vyjádřit. Správní orgán však nijak neavizoval, že snad hodlá jakkoli doplňovat dokazování, napadené rozhodnutí tak ani nemohlo být pro obviněného překvapivé.

[16] Odvolací orgán nezjistil pochybení správního orgánu v průběhu vedení správního řízení v prvním stupni takové závažnosti, aby postupem správního orgánu byl obviněný zkrácen na právech, která mu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

3. Přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu

[17] Přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s ust. § 7 odst. 1 písm. c)

drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Ust. § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona pak normuje, že řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.

[18] Formálním znakem uvedeného přestupku je samotné držení telefonního, hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem (např. mezi ramenem a uchem) při řízení vozidla, a to bez ohledu na to, jakou činnost s ním řidič provádí, tedy zda telefonuje, píše zprávu, fotí, natáčí, nebo jej drží jen tak, aniž by s ním nějakou činnost vykonával.

[19] Podstatou projednávané věci je vyhodnocení, zda bylo prokázáno, že obviněný v době řízení motorového vozidla držel v pravé ruce mobilní telefon tmavé barvy a na základě toho mohl být shledán vinným ze spáchání uvedeného přestupku.

[20] Proti sobě stojí tvrzení obviněného, že v ruce nic nedržel, a svědecké výpovědi policistů, kteří tvrdí opak.

[21] Nelze se ztotožnit s námitkou obviněného, že svědek Šmíd nevyprávěl o tom, co zažil a co si pamatuje, ale četl to, co bylo uvedeno v nesprávně sepsaném úředním záznamu. Rovněž není pravda, že by si svědkyně Švábová nic nepamatovala. Výpovědi obou policistů jsou plně detailů, které svědčí o tom, že popisovali to, co si pamatovali, a nikoli to, co vyčetli z úředního záznamu. V některých nepodstatných věcech (kdo provedl s obviněným dechovou zkoušku) se jejich výpovědi s videozáznamem rozcházejí.

[22] Ze svědeckých výpovědí i prvotní dokumentace je zřejmé, že přestupek obviněného policisté nespátřili náhodně, ale zaměřovali se na řidiče vozidel jedoucích po hlavní komunikaci, neboť jejich vozidlo již nějakou dobu na tomto stanovišti stálo. Oba svědci se shodli v tom, že byla výborná viditelnost a ve výhledu jim nic nebránilo. Svědek prap. Šmíd uvedl, že bylo polojasno (v úředním záznamu uvedeno slunečno), provoz nebyl nijak hustý (tuto informaci úřední záznam neobsahuje). Podle svědkyně prap. Švábové si toto stanoviště za dobrých světelných podmínek k pozorování tohoto typu přestupku vybírá záměrně, aby se s lidmi nemusela dohadovat. Stěží by si tedy policisté vybrali k pozorování místo, z něhož by do projíždějících vozidel neviděli.

[23] Policisté se shodli, že stáli 3 metry od ulice Holešovská, po které obviněný projížděl. Pozici služebního vozidla svědkyně Švábová zakreslila do fotografie pořízené z mapového portálu. Obviněný kolem nich projel z centra Hulína směrem na Holešov, a to dle svědkyně Švábové ve vzdálenosti cca 4 metrů od nich. Oba svědci uvedli, že ve výhledu jim nebránila žádná překážka. Je potřeba vnímat, že odhad vzdálenosti, na kterou jednání obviněného policisté viděli, je pouze orientační a je poplatný subjektivnímu vnímání policistů, nemusí tedy odpovídat skutečnosti. Důležité sdělení z jejich odhadu vzdálenosti je, že tato vzdálenost nebyla nijak velká a že na projíždějící vozidla dobře viděli.

[24] Podle policistů boční okno u spolujezdce, kterým jednání obviněného pozorovali, bylo zatmaveno, přesto však přestupkové jednání viděli jasně. Tónování bočního skla podle odvolacího orgánu nesnižuje podstatným způsobem vhléd do vozidla. Jednou z důležitých zásad bezpečnosti silničního provozu je zásada vidět a být viděn. Pro bezpečnost silničního provozu je důležité vidět z vozidla, ale také do vozidla - co řidič dělá, kam se zrovna dívá, jestli naváže s někým vizuální kontakt, zejména na přechodech pro chodce. Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích v příloze č. 12, bod G)3. uvádí, že úpravy a opravy zasklení vozidel, které mají za následek snížení světelné propustnosti, je možno provádět pouze při dodržení podmínek daných předpisem EHK č. 43 a musí být schváleny podle této přílohy vyhlášky. Jedná se o předpis Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK/OSN) č. 43 – Jednotná ustanovení pro schválení typu bezpečnostních zasklívacích materiálů a jejich montáž ve vozidlech. Tento předpis stanovuje maximální přípustnou hranici zatónování skel tak, že celkový prostup světla v žádném případě nesmí klesnout pod 70 % v případě čelních skel a jiného zasklení, které je určeno k použití v místě vyžadujícím viditelnost při řízení. Je zcela nepochybné, že za místo vyžadující viditelnost při řízení je třeba považovat i boční sklo, aby byl zajištěn výhled řidiče do stran. Při dodržení stanovené propustnosti se takto tónovaná skla často subjektivně jeví jako čirá, jejich zatmavení je patrné zejména při bližším pohledu. Není důvod předjímat, že by vozidlo obviněného tyto předpisy porušovalo. Lze usuzovat, že snížená propustnost bočních skel vyhovovala předepsaným parametrům a do vozidla bylo vidět z čelního i bočního pohledu.

[25] Je třeba vycházet z toho, že skutečnost, zda řidič vozidla drží v ruce hovorové zařízení, je objektivně vnímatelná lidským zrakem. Odvolací orgán tím ovšem nechce nijak aprobovat neomylnost policistů, policisté se stejně jako ostatní lidé mohli splést, mohli se přehlédnout atp. Výpovědi policistů jsou však v podstatných rysech vzájemně souladné, konzistentní, nevykazují žádné logické rozpory či nejasnosti.

[26] Projednávaný přestupek byl dostatečně zjištěn již provedenými důkazy, nebylo proto chybou, když si správní orgán další kamerové záznamy nevyžádal. Je potřeba zdůraznit, že u přestupků pozorovatelných okem představuje záznam z videokamery či fotoaparátu spíše důkazní nadstandard, kdy ovšem videozáznam nebo fotografie často pro svou ne zcela dobrou kvalitu a úhel pozorování nejsou vždy schopny spolehlivě prokázat spáchání přestupku nebo jej naopak vyvrátit. Z úředního záznamu se nepodává, že by o přestupku byl pořízen videozáznam rovněž i z palubní kamery vozidla. Svědkyně Švábová navíc uvedla, že ne všechna služební vozidla jsou vybavena kamerami.

[27] Oba policisté bez jakýchkoli pochybností tmavý předmět považovali za mobilní telefon. Naproti tomu obviněný svoji verzi skutkového děje ve skutečnosti neuvedl, při silniční kontrole uváděl, že má ve vozidle bluetooth a navíc mobilní telefon ani nemá u sebe. Později se omezil pouze na zpochybňování svědeckých výpovědí. Zcela evidentně však obviněný v ruce něco držel, přičemž policisté byli přesvědčeni o tom, že se jedná o tmavý mobilní telefon. Otázkou tedy zůstává, co obviněný držel v pravé ruce jiného než právě mobilní telefon. Obviněný k tomu ničeho neuvedl. Nástin skutkového děje předložený obviněným je tak velmi mlhavý a nijak nevysvětluje, proč se policisté za obviněným vydali, nedržel-li v ruce žádnou věc, se kterou by si policisté mohli mobilní telefon splést.

[28] Zásadu *in dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch obviněného), není, stejně jako další instituty práva, možné aplikovat mechanicky, jak již konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 9 As 1/2010-58 ze dne 15. 7. 2010. *Základním předpokladem pro použití této zásady, a tedy i následného rozhodnutí ve prospěch obviněného, je existence pochybností o správnosti a věrohodnosti zjištěného skutkového stavu. Není tedy možné zásadu in dubio pro reo automaticky použít vždy, když má rozhodující orgán k posouzení protichůdné důkazy. Existence rozdílných tvrzení a důkazů je typickou a nedílnou součástí řízení už jen z toho důvodu, že jsou navrhovány účastníky řízení, jejichž zájem na výsledku rozhodnutí je opačný. Použití zásady in dubio pro reo proto přichází v úvahu pouze tehdy, má-li i po zhodnocení všech důkazů (včetně jejich váhy, věrohodnosti atd.) rozhodující orgán pochybnosti o tom, zda byl skutkový stav dostatečně zjištěn, případně o tom, jak rozhodnout.*

[29] Jinými slovy, nelze v případě existence dvou sad důkazů, ukazujících na dvě rozdílné verze příběhu, uzavřít, že je nutno jako věrohodnou verzi akceptovat tu pro obviněného příznivější. Stejně tak není třeba v takové situaci provádět další dokazování, neboť kritériem věrohodnosti důkazů není jejich množství, ale kvalita a jejich schopnost vykreslit skutkový děj v souladu se zásadou omezené materiální pravdy. Není cílem správního řízení zcela vyplnit mozaiku zkoumaného skutkového děje do posledního kamínku, ale provedeným dokazováním je nutné zjistit obraz, který předmětná mozaika ukrývá, a vyloučit, že může ukrývat obrazec jiný.

[30] Vyšetřovací pokus, navrhovaný obviněným, by nic nového nepřinesl, navíc by musel být proveden ve stejné roční době a za obdobného počasí jako posuzovaný skutek, aby bylo možno simulovat obdobné pozorovací podmínky. Obdobný vyšetřovací pokus byl však již proveden ve věci, kterou odvolací orgán projednával pod sp. zn. KUSP 64403/2019/DOP/Ti. Tento vyšetřovací pokus byl proveden cca po roce od spáchání přestupku v přibližně stejném čase a za obdobných světelných podmínek. Policisté stáli na tomtéž místě jako v době zjištění přestupku. Figurant kolem jejich stanoviště za plného provozu projížděl v podobném vozidle stejné značky jako obviněný v době zjištění přestupku. Z vyšetřovacího pokusu vyplynulo, že policisté ve vozidle byli schopni vždy poznat, co řidič projíždějícího vozidla držel v ruce. Simulovaných průjezdů v rychlosti 50 km/h bylo celkem pět. Policisté poznali, že řidič držel v ruce rozložený papírový kapesník (průjezd č. 1), telefon (průjezd č. 2), složený papírový kapesník (průjezd č. 3), telefon (průjezd č. 4), a že řidič v ruce nedržel nic (průjezd č. 5).

[31] Odvolací orgán nemá žádné pochybnosti o ztotožnění svědka prap. Šmída, který neměl mít u sebe občanský průkaz a pouze ukázal jen nějakou fotografii v mobilním telefonu. Protokol o výpovědi svědka ze dne 26. 1. 2023 obsahuje kromě jeho jména a příjmení i datum narození, bydliště, číslo občanského průkazu a datum jeho vydání. Kromě toho občanský průkaz, vydávaný od 1. 7. 2018, umožňuje díky funkcím elektronického kontaktního čipu identifikaci jeho držitele v prostředí internetu (viz § 6 zákona č. 269/2021

Sb., o občanských průkazech). Namísto předložení karty občanského průkazu je proto možné se prokázat výstupem z obslužné aplikace nainstalované v mobilním telefonu. Občanský průkaz svědka Šmída byl vydán dne 15. 6. 2022, umožňoval tedy tento způsob prokázání totožnosti.

[32] Odvolací orgán se na rozdíl od obviněného nedomnívá, že by rozpory mezi výpověďmi policistů a videozáznamem ze silniční kontroly ohledně toho, kdo provedl s obviněným dechovou zkoušku, přesahovaly hranici běžného zapomínání. Je třeba si uvědomit, že pro většinu lidí jakékoli projednávání přestupku nebo jeho zaznamenání jako svědka představuje vybočení z běžného života, proto mu např. utkví v paměti, co měl ten den na sobě a jak probíhala silniční kontrola. U policistů se naopak jedná o naprosto rutinní záležitost, jakých se ročně odehrají stovky. Je tak naprosto přirozené, že vzhledem k charakteru své práce se policista již automaticky zaměřuje na určité detaily, jakých si běžný člověk ani nevšimne, např. zda řidič drží v ruce mobilní telefon, zda je připoután (lidově označováno jako „nemoc z povolání“), ale detaily případu a průběhu silniční kontroly mu často splývají a vypouští je z paměti jako nepodstatné, neboť pokud by si jeho mozek počínal jinak, mohlo by to vést k ohrožení jeho psychického zdraví.

[33] Není pravdou, že by policisté obviněného nekonfrontovali s tím, že ve vozidle zahlédli mobilní telefon. Učinili tak již samotným sdělením důvodu silniční kontroly. Policisté standardně následně předložení mobilního telefonu ani nevyžadují a ani se po něm ve vozidle záměrně nepídí a tak tomu bylo i v projednávaném případě. Odvolací orgán si ani nevybavuje případ, kdy by tomu bylo naopak. Jak totiž uvedl svědek prap. Šmíd, obviněný může mít vícero telefonů.

[34] Potřeba popisovat design telefonu, jeho barvu, atd. k tomu, aby bylo možno rozhodnout o vině tímto typem přestupku, rozhodně nevytvívá, mimo jiné i proto, že mobilní telefon bývá běžně v obalu a kryt telefonu lze navíc vyměnit. Toto je zcela v souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu ohledně přestupků souvisejících s držením hovorového nebo záznamového zařízení při řízení vozidla, která navíc dodává, že rozpor v barvě a tvaru mobilního telefonu je detail, který nelze považovat za natolik zásadní, aby výpovědi policistů zpochybnil (NSS 6 As 27/2013, 3 As 73/2013). Pokud jsou ovšem policisté schopni barvu a vzhled mobilního telefonu popsat, představuje to důkazní nadstandard, který svědčí o tom, že na pozorování přestupkového děje měli opravdu dostatek času.

[35] Odvolací orgán nepovažuje za nutné prověřovat četnost kontrol obviněného ze strany Obvodního oddělení Hulín, zejména ze strany policistky Švábové. Ona si kontroly nevybavila a obviněný sám uvádí, že jej kontrolovala např. dne 9. 11. 2022, tj. tři a půl měsíce po projednávaném přestupku. Odvolací orgán v tomto neshledává nic neobvyklého. Obviněný byl v minulosti i odvolacím orgánem vícekrát projednáván v souvislosti s řízením pod vlivem alkoholu¹, o tomto jeho sklonu svědčí rovněž jeho evidenční karta řidiče. Je proto přirozené, že se mu ze strany policistů dostává zvýšené pozornosti.

[36] V tomto případě však šlo evidentně o odlišnou situaci, obviněný policisty upoutal držením mobilního telefonu během řízení, svědka Šmída konkrétně tím, že se nedíval na cestu, ale dovnitř. Policisté tedy obviněného původně vůbec nezamýšleli kontrolovat. Podle obou policistů, že se jedná právě o obviněného, zjistili, až když vyjeli za jeho vozidlem. Je tedy vyloučeno, že by tato silniční kontrola byla vyprovokována tím, že by se policisté na obviněného zaměřili.

[37] Odvolací orgán se neztotožňuje se závěrem správního orgánu, že obviněný přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 spáchal z vědomé nedbalosti. V případě obviněného jde o úmysl nepřímý, tj. obviněný věděl, že držením mobilního telefonu může oslabit svoji pozornost, a byl srozuměn s tím, že při oslabené pozornosti může ohrozit bezpečnost provozu (srov. NSS č. j. 10 As 305/2016 – 46).

[38] V této souvislosti lze citovat z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2022, 10 As 339/2020 – 44: „[23] Jak uvedl i krajský soud, odlišit nepřímý úmysl a vědomou nedbalost činí někdy problémy. Obě formy jsou shodné ve vědomostní složce, u vědomé nedbalosti však zcela chybí složka volní (která je u nepřímého úmyslu přítomna, byť v oslabené míře tzv. srozumění).

[24] Nepřímý úmysl spočívá podle § 15 odst. 2 písm. b) přestupkového zákona (č. 250/2016 Sb.) v tom, že pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn. Přesně to stěžovatel naplnil. Skutečnost, že řidič nesmí při řízení držet telefon, je všeobecně známa; a protože uchopit telefon vyžaduje aktivní jednání, je z povahy věci

¹ KUSP-11527/2023/DOP/Mu, KUSP-71368/2013/DOP/Ti

přítomna i volní složka zavinění (srov. pro odlišnou situaci rozsudek NSS ze dne 10. 11. 2021, čj. 10 As 291/2021 - 53, bod 11). Jestliže tedy stěžovatel telefon při řízení držel, nejen že musel vědět, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale nutně byl s tímto následkem i srozuměn.“

[39] Odvolací orgán však ohledně míry zavinění nebude měnit výrok napadeného rozhodnutí, neboť by se jednalo o změnu v neprospěch obviněného.

[40] Objektem této skutkové podstaty je zájem společnosti na tom, aby se řidič za volantem plně věnoval řízení vozidla, a ne jiným rozptylujícím činnostem. Jednání obviněného mělo i svůj materiální znak, tedy že ohrozilo zájem chráněný zákonem, jímž je bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

4. Uložení správního trestu a náhrady nákladů řízení

[41] Odvolací orgán dále přezkoumal postup správního orgánu při ukládání druhu a výměry správního trestu a dospěl k závěru, že správní orgán při jeho ukládání postupoval v souladu s právními předpisy.

[42] Za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu se podle ust. § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona uloží pokuta od 1.500 Kč do 2.500 Kč.

[43] Podle ust. § 37 přestupkového zákona se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihledne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přestupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo, u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku, u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku, u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti, u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užitky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán, u pokračujícího, trvajících a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.

[44] Odvolací orgán se bude dále zabývat pouze těmi kritérii podle ust. § 37 až 44 přestupkového zákona, které dopadají na projednávaný případ.

[45] Nelze přehlédnout, že obviněný přestupek spáchal na frekventované silnici spojující Holešov s Kroměříží, v obytné části města v blízkosti přechodu pro chodce. Přestupek byl spáchán v odpoledních hodinách, možnost kolize s chodci tak byla poměrně velká. Tato skutečnost zvyšuje závažnost přestupkového jednání obviněného, neboť se jedná o odlišnou situaci, než kdyby obviněný tentýž přestupek spáchal v noci v zcela okrajové části města na okraji průmyslové zóny, kde je pravděpodobnost srážky s ostatními účastníky silničního provozu výrazně méně pravděpodobná.

[46] Co se týká zápisů v evidenční kartě řidiče obviněného, odvolací orgán je hodnotí mírně neprospěch obviněného, zvláště poslední přestupek z roku 2020, kterého se dopustil méně než tři roky před projednávaným přestupkem. V této souvislosti odvolací orgán vycházel zejména z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2023, č. j. 2 As 71/2022 – 34: *„k přestupkům spáchaným před více než třemi lety nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti (nemohou být např. ani příčinou recidivy), zároveň ovšem ale není důvod je zcela ignorovat při posuzování osobnosti pachatele, možnosti jeho nápravy a obecně jeho vztahu k dodržování právních předpisů.“*

[47] Polehčující okolnosti odvolací orgán neshledal.

[48] Lze tak uzavřít, že uložení správního trestu pokuty v polovině sazby, nikoli však v minimální výměře je v případě obviněného s ohledem na závažnost přestupku namístě.

[49] Podle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona platí, že správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Prováděcí právní předpis, (a to vyhláška č. 520/2005 Sb.) stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště

složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Odvolací orgán neshledal důvodů, proč by tomu tak měl učinit i v tomto případě.

IV.

[50] Přezkoumáním podaného odvolání tedy odvolací orgán nezjistil žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly zrušení správním orgánem vydaného rozhodnutí a zastavení řízení. Přestupek byl zjištěn dostatečně spolehlivě a jeho spáchání bylo jednoznačně prokázáno. Rovněž i správní trest za tento přestupek byl uložen zcela v souladu se zákonem. Vzhledem k tomu, že odvolací orgán došel k závěru, že napadené rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, že je v souladu s veřejným zájmem, současně není v rozporu s právními předpisy a ani není nesprávné, rozhodl odvolací orgán tak, že odvolání obviněného zamítl a rozhodnutí správního orgánu potvrdil.

Poučení:

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího orgánu nelze dále odvolat, toto rozhodnutí je konečné a nabývá právní moci dnem oznámení.

JUDr. Anna Kůrková
úřednice odboru dopravy
a silničního hospodářství
(podepsáno elektronicky)

Vyhotovuje se:

1 x XXX, prostřednictvím zmocněnce JUDr. Tomáše Vymazala, advokáta, Wellnerova 1322/3C, 779 00
Olomouc – do datové schránky zmocněnce
1 x spis Městský úřad Kroměříž – po nabytí právní moci
1 x spis KÚZK